Rok IV — Nr 41 (122) Bydgoszcz, Olsztyn, dnia 10 października 1948 r. Cena zł 15

RZEMIEŚLNIK POMORSKI

TYGODNIK GOSPODARCZY

Nowa struktura organizacji rzemieślniczych

województwa olsztyńskiego

W wykonaniu dekretu z dnia 3 kwietnia 1948 roku o częściowej zmianie prawa przemysłowego (Dz. U. R. P. nr 18, poz. 130), Izba Rzemieślnicza w Olsztynie dokonała w I-ej połowie sierpnia rb. całkowitej reorganizacji cechów. Powołanych 36 cechów branżowych wchodzi w skład 3-ch Okręgowych Związków Cechów z siedzibami: w Olsztynie, Ostródzie i Mrągowie. Zasadnicze zmiany struktury, nazwy i zasięgu działalności cechów pociągnęły za sobą automatyczną likwidację wyższych hierarchicznie organizacji cechowych: Koła Starszych i Podstarszych w Olsztynie, Pow. Związku Cechów w Morągu i 3-ch woj. branżowych Związków Cechów (piekarze, włókiennicy i rzeźnicy i wędliniarze), gdyż zmienił się dotychczasowy charakter członków tych organizacji i, co najważniejsze, członkowie ci jako osobowość prawna przestali istnieć. Bowiem powołanie do życia nowych cechów nastąpiło równocześnie z rozwiązaniem dawnych cechów.

Dotychczas działały na terenie woj. olsztyńskiego 43 organizacje rzemieślnicze. W tej liczbie, poza wymienionymi wyżej, 38 cechów branżowych i zbiorowych.

W liczbie 36 nowych cechów branżowych zostały powołane do życia 4 cechy dotąd nieistniejące: chemiczny i 3 cechy młynarzy, zorganizowane z rzemiosł przekazanych przez Izbę Przemysłowo-Handlową. Ponadto powstało 20 nowych cechów z części cechów zbiorowych i branżowych a mianowicie: szklarzy, zdunów, kowali w Olsztynie, Mrągowie i Iławie, mechaników i optyków, ślusarzy i blacharzy, ślusarzy samochodowych, elektryków, kołodziei i bednarzy, szewców i cholewkarzy w Mrągowie, Ostródzie i Morągu, krawców w Ostródzie i Szczytnie, piekarzy w Piszu i Ostródzie, wędliniarzy w Ostródzie i Kętrzynie i cukierników. 7 cechów będących częściowymi następcami (z uwagi na rozszerzony teren działalności) cechów o tej samej nazwie: budowlany, malarzy, stolarzy, szewców i cholewkarzy, krawców, piekarzy i wędliniarzy. W reszcie 5 cechów wojewódzkich, które w liczbie 17 cechów, działających na tym samym szczeblu i z nazwy powyżej wymienionych, posiadają pełne prawa spadkowe gdyż działały poprzednio niemal w tym samym zakresie i obecnie zmieniły tylko nieznacznie swe nazwy. Są to cechy: rymarzy i garbarzy, fryzjerów, kominiarzy, zegarmistrzów i złotników i fotografów. W tych warunkach, z braku następstwa w prostej linii, należało majątki części cechów przekazać Okręgowym Związkom Cechów, co okazało się najsłuszniejsze i nie obudziło żadnych wątpliwości.

Równolegle z działalnością nowych cechów postępuje praca likwidatorów rozwiązanych cechów, którzy energicznie ściągają zaległe składki i regulują zobowiązania celem przekazania uporządkowanego i najpełniejszego finansowo majątku spadkobiercom.

W 7-miu powiatach nie ma żadnych cechów a ponadto cechy obejmują swą działalnością 2—6 powiatów. Jest to zrozumiałe, że w tych warunkach praca Zarządu cechu byłaby bardzo trudna. To też Izba wprowadziła zamiast wypróbowanej dotychczasowej instytucji sekcyjnych branżowych — sekcyjnych terenowych, którzy na miejscu swego zamieszkania będą wykonawcami poleceń cechu w stosunku do powierzonych ich pieczy rzemieślników oraz czynnymi łącznikami pomiędzy inmi a cechem. Rola ich jest bardzo ważna i występuje dobitnie w zakresie realizacji takich zadań jak np.: rozdział surowców, węgla, żarówek, planowanie, rejestracja, uporządkowanie dowodów uzdolnienia zawodowego, szkolenie, egzaminy, walka z dzikim rzemiosłem itd., itd.

Wobec niemal kompletnej zmiany charakteru członków w cechach oraz zasięgu działalności, nowe cechy przystąpiły niezwłocznie do opracowania spisu rzemieślników prowadzących samoistne warsztaty na terenie działalności cechu oraz do wykrycia warsztatów, których właściciele stronili dotąd od organizacji rzemieślniczych i prowadzili je przeważnie nielegalnie. W tym zakresie nowa struktura organizacyjna rzemiosła przyniesie wielkie korzyści cechom i pozwoli na uporządkowanie dotychczasowego stanu rzeczy. Również tak poważne zadanie jak planowanie w rzemiośle będzie mogło być z większą niż dotąd łatwością przeprowadzone dzięki temu, że obecne cechy łączą w sobie element jednolity o zainteresowaniu wspólnym wszystkim członkom.

W tak podjętej pracy cechów wielką pomoc okazują Okręgowe Związki Cechów, które wcześniej rozpoczęły swą działalność i obecnie, już przygotowane do swej roli, pełnią zadania instrukcyjne i koordynacyjne w organizacjach cechowych. Wszystkie Okręgowe Związki zwołały we wrześniu rb. zebrania swych Zarządów łącznie z Zarządami wchodzących w ich skład cechów oraz z udziałem przedstawicieli Izby Rzemieślniczej w Olsztynie. Na zjazdach tych będzie szczegółowo omówiona rola i zadania cechów w nowej rzeczywistości oraz organizacja i działalność biur Związków i cechów w obecnym okresie zanim Związek Izb Rzemieślniczych R. P. opracuje instrukcję kancelaryjną.

Nowa forma organizacji rzemieślniczych zapewniając im mocne i niezawodne finansowe podstawy działania i wprowadzając w działalności wykonawczej czynnik fachowy w osobach kierowników biur, wróży organizacjom cechowym pomyślne i trwałe warunki rozwoju dla dobra Ludowej Polski Demokratycznej, własnych warsztatów i rodzin rzemieślniczych.

Zmiany przepisów o kwalifikacjach do kierowania praktycznym kształceniem terminatorów

W ostatnim numerze Dziennika Ustaw R. P. ukazało się rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9. VII. 1948 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Oświaty (Dz. U. R. P. nr 44, poz. 323), które zmienia częściowo rozporządzenie tych Ministrów z dnia 25. V. 1938 r. w sprawie ustalenia w jakiej mierze świadectwa ukończenia szkół technicznych i artystycznych należy uważać za dowód odpowiedniej kwalifikacji do kierowania praktycznym kształceniem terminatorów.

Nowe rozporządzenie nie zmienia wykazu szkół, których ukończenie daje powyższe uprawnienia oraz nie narusza czasokresów (trzyletniego wzgl. dwuletniego) pracy, którą należy odbyć po ukończeniu tych szkół, aby uzyskać wymienione kwalifikacje. Za pracę kwalifikującą uważa się obecnie praktykę zawodową w danym rzemiośle po ukończeniu szkoły, a nie jak dotychczas samoistne prowadzenie rzemiosła.

Poza tym nowe rozporządzenie uznaje za dowód odpowiednich kwalifikacji do kierowania praktycznym kształceniem terminatorów również świadectwa ukończenia państwowych lub posiadających równorzędne uprawnienia liceów przemysłowych bądź szkół równorzędnych, o ile posiadacze tych świadectw odbędą po ukończeniu szkoły co najmniej trzyletnią praktykę w danym zawodzie. **T. P.**

Ordynacja wyborcza do izb rzemieślniczych

Ogłoszenia wyborcze.

Komisarz wyborczy ogłasza za pomocą plakatów: miejsca i przynależne do nich rejony głosowania, godziny urzędowania miejscowych komisji, terminy i miejsce wyłożenia spisów wyborców, sposób wnoszenia reklamacji, zażaleń i sprzeciwów oraz termin głosowania.

Wyłożenie spisów wyborców.

Spisy uprawnionych do głosowania wykłada się w miejscach głosowania przez okres 6 po sobie natępujących dni w godzinach od 17 do 20 dla przeglądania przez zainteresowanych i robienia wyciągów.

Reklamacje, zażalenia, sprzeciwy.

Reklamacje mogą być wnoszone pisemnie lub ustnie ze wskazaniem dowodów z powodu pominięcia w spisie uprawnionego do głosowania lub wciągnięcia osoby nieuprawionej. Miejscowa komisja załatwia reklamacje niezwłocznie; przy czym w razie potrzeby może żądać przedłożenia dodatkowych dowodów.

Miejscowa komisja, po załatwieniu reklamacji z powodu pominięcia uprawnionego do głosowania, bądź uzupełnia spis, bądź zawiadamia osobę pominiętą w spisie, że reklamacja nie została uwzględniona. Osobie pominiętej w spisie służy, w ciągu 2 dni od doręczenia zawiadomienia, zażalenie do obwodowej komisji, która rozstrzyga ostatecznie.

Miejscowa komisja po załatwieniu reklamacji z powodu wciągnięcia do spisu osoby nieuprawnionej do głosowania, bądź zwróci reklamację jako nieuwzględnioną, bądź zawiadomi daną osobę, że będzie skreślona ze spisu. Osoba mająca być skreśloną ze spisu może w ciągu 2 dni od doręczenia zawiadomienia wnieść sprzeciw do miejscowej komisji, która bądź uchyli swą poprzednią uchwałę, bądź prześle nieuwzględniony sprzeciw obwodowej komisji do ostatecznego rozstrzygnięcia.

Obwodowa komisja rozpoznaje przesłane jej przez przewodniczących miejscowych komisji zażalenia oraz nieuwzględnione sprzeciwy i nakazuje miejscowym komisjom wprowadzenie potrzebnych zmian do spisów uprawnionych do głosowania. Po wprowadzeniu tych zmian, albo po stwierdzeniu braku zarządzeń w tej mierze, spis wyborców uważa się za ostatecznie ustalony. Odtąd żadnych zmian czynić w nim nie wolno. W przeddzień głosowania wykłada się spisy wyborców do publicznego wglądu od godziny 17 do 20 w miejscu głosowania.

Listy kandydatów, mężowie zaufania i pełnomocnicy.

Listy kandydatów na radców izby wraz z równą ilością kandydatów na ich zastępców zgłasza się pisemnie, oddzielnie dla każdego obwodu wyborczego, na ręce komisarza wyborczego. Do list muszą być dołączone pisemne oświadczenia kandydatów z wyrażeniem zgody na kandydowanie i własnoręcznym podpisem. Kandydować można tylko z jednej listy. Zgłaszać kandydatury na radców może:

a) właściwa izba,
b) 15 cechów mających siedziby w danym obwodzie wyborczym,
c) 300 rzemieślników posiadających w danym obwodzie czynne prawo wyborcze i reprezentujących wszystkie zawody rzemieślnicze w tym obwodzie. (Każda osoba fizyczna lub prawna w danym obwodzie może podpisać tylko jedną listę kandydatów).

Za osoby prawne zgłoszenia podpisują osoby fizyczne upoważnione do tego statutem (odciskając pieczęć danej osoby prawnej). Wyborcy, podpisujący zgłoszenie, podają obok swojego czytelnego podpisu swój wiek, zawód rzemieślniczy i dokładny adres.

Równocześnie ze zgłoszeniem listy kandydatów winien być wskazany mąż zaufania i jego zastępca, którzy są uprawnieni do porozumiewania się z władzami wyborczymi, składania oświadczeń w sprawie zgłoszonych list oraz do obecności na posiedzeniach obwodowych komisji, bez prawa głosowania.

Mąż zaufania może wyznaczyć do każdej miejscowej komisji po jednym swoim pełnomocniku. Pełnomocnictwo takie ma być wystawione na piśmie i potwierdzone przez przewodniczącego obwodowej komisji. Pełnomocnicy mają prawo być obecni w lokalu głosowania w czasie głosowania i obliczania jego wyników.

Komisarz wyborczy sprawdza zgodność listy kandydatów z niniejszymi przepisami i oznacza listę liczbą według kolejności zgłoszenia. Liczba ta stanowi oznaczenie listy do głosowania.

Komisarz wyborczy zawiadamia męża zaufania listy, najpóźniej w ciągu 2 dni po zgłoszeniu list, o dostrzeżonych brakach i wadach. Jeżeli w ciągu 3 dni od dnia zawiadomienia braki i wady nie zostaną usunięte przez męża zaufania, główna komisja wyborcza stwierdza nieważność zgłoszonej listy i zawiadamia o swej decyzji męża zaufania.

Komisarz wyborczy wydać powinien pisemne potwierdzenie zgłoszenia listy kandydatów. (Dokończenie nastąpi) **T. P.**

Interpretacja przepisów dotyczących podatku od wynagrodzeń w przedsiębiorstwach sezonowych

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 21. 6. 1947 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 18 sierpnia 1945 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. nr 54, poz. 291) w § 20 ust. 3 i 4 ustala rodzaje robót i przedsiębiorstw, które przy wymiarze podatku od wynagrodzeń mają być zaliczane do kategorii sezonowych i korzystać z tego tytułu z ulg. Przepisy te za pracowników sezonowych uważają pracowników zatrudnionych na robotach publicznych, ziemnych i brukarskich, w przedsiębiorstwach budowlanych, żegludze śródlądowej i przy spławie.

Ministerstwo Skarbu w piśmie z dnia 19 kwietnia 1947 r., skierowanym do Stowarzyszenia Zawodowego Przemysłowców Budowlanych, wyjaśniło, że w pojęciu sezonowych przedsiębiorstw budowlanych nie mieszczą się przedsiębiorstwa instalacyjne, zajmujące się prowadzeniem robót instalacyjnych w zakresie kanalizacyjno-wodociągowym, centralnego ogrzewania, urządzeń elektrycznych itp. W przeciwieństwie bowiem do przedsiębiorstw ściśle budowlanych pracujących z reguły w okresie sezonu budowlanego, a więc z istoty swej sezonowych — przedsiębiorstwa instalacyjne nie mają charakteru sezonowego, gdyż prace należące do ich zakresu działania mogą być wykonywane w okresie pełnego roku, niezależnie od warunków atmosferycznych. Z tych względów Ministerstwo Skarbu nie widziało możliwości rozszerzenia ulg w podatku od wynagrodzeń stosowanych do pracowników sezonowych również na wynagrodzenia pracowników przedsiębiorstw instalacyjnych.

Izba Skarbowa w Bydgoszczy pismem z dnia 11. 9. 1948 r. skierowanym do tut. Izby Rzemieślniczej, opierając się na powyższym stanowisku Ministerstwa Skarbu wyjaśnia, że również pracownicy warsztatów rzemieślniczych malarskich i innych zatrudnionych w budownictwie, jako pracownicy przedsiębiorstw niesezonowych (czynnych przez cały rok) nie mogą korzystać z ulg przysługujących pracownikom przedsiębiorstw sezonowych.

T. P.

Opłaty stemplowe od poświadczeń odbioru czynszu

Nawiązując do notatki pod powyższym tytułem, zamieszczonej w numerze 37 (18) naszego pisma z dnia 12. IX. br., podajemy poniżej wyjaśnienie Związku Izb Rzemieślniczych R. P. w tym przedmiocie.

Pokwitowania z odbioru czynszu i świadczeń ubocznych podlegają opodatkowaniu (opłacie stemplowej w wysokości 1 proc. od łącznej sumy należności) tylko w tym wypadku, jeżeli nie została sporządzona pisemna umowa najmu należycie opodatkowana (ostemplowana), gdyż podatek od nabycia praw majątkowych może być pobrany tylko jeden raz. Wynika z tego, że opłata od tych pokwitowań ma być pobrana tylko wtedy, gdy pokwitowanie zastępuje pisemną umowę najmu.

Wobec braku przepisów wykonawczych do dekretów o podatku od nabycia praw majątkowych i o opłacie skarbowej, podane wyżej postanowienia nie są dotąd jednolicie stosowane w praktyce, na co zwracają uwagę rewidenci skarbowi przy lustracji i sporządzają odpowiednie protokoły. Według informacji otrzymanych z Ministerstwa Skarbu, rozporządzenia wykonawcze do powyższych dekretów są obecnie opracowywane i mają się ukazać w najbliższych miesiącach. Po ukazaniu się rozporządzeń wykonawczych omawiane opłaty będą pobrane wstecz z dodatkiem za zwłokę i ewent. grzywną. **T. P.**

UWAGA! **Do dnia 8 każdego miesiąca** należy dokonać wpłaty podatku komunalnego od lokali za miesiąc bieżący **odnośnie lokali mieszkalnych** podlegających nowym stawkom czynszowym według przepisów dekretu o najmie lokali z dnia 28 lipca 1948.

Organizacje rzemieślnicze woj. olsztyńskiego

A. Okręgowe Związki.

I. Okręgowy Związek Cechów w Olsztynie obejmuje cechy:

1. Cech Budowlany w Olsztynie, 2. Cech Malarzy w Olsztynie, 3. Cech Szklarzy w Olsztynie, 4. Cech Zdunów w Olsztynie, 5. Cech Kowali w Olsztynie, 6. Cech Mechaników i Optyków w Olsztynie, 7. Cech Ślusarzy i Blacharzy w Olsztynie, 8. Cech Ślusarzy Samochodowych w Olsztynie, 9. Cech Zegarmistrzów i Złotników w Olsztynie, 10. Cech Elekryków w Olsztynie, 11. Cech Kołodziejów i Bednarzy w Olsztynie, 12. Cech Stolarzy w Olsztynie, 13. Cech Chemiczny w Olsztynie, 14. Cech Fotografów w Olsztynie. 15. Cech Rymarzy i Garbarzy w Olsztynie, 16. Cech Szewców i Cholewkarzy w Olsztynie, 17. Cech Krawców w Olsztynie, 18. Cech Cukierników w Olsztynie, 19. Cech Młynarzy w Ornecie, 20. Cech Piekarzy w Olsztynie, 21. Cech Wędliniarzy w Olsztynie, 22. Cech Fryzjerów w Olsztynie, 23. Cech Kominiarzy w Olsztynie.

Zarząd Komisaryczny:

Prezes — Kołacz Stefan, I wiceprezes — Żmijewski Adolf, II wiceprezes — Skorek Adam.

Członkowie Zarządu:

Puzniewski Franciszek, Kowalkiewicz Franciszek.

II. Okręgowy Związek Cechów w Ostródzie obejmuje cechy:

1. Cech Kowali w Iławie, 2. Cech Szewców i Cholewkarzy w Ostródzie, 3. Cech Szewców i Cholewkarzy w Morągu, 4. Cech Krawców w Ostródzie, 5. Cech Młynarzy w Ostródzie, 6. Cech Piekarzy w Ostródzie, 7. Cech Wędliniarzy w Ostródzie.

Zarząd Komisaryczny:

Prezes — Klabun Leopold, I wiceprezes — Chojnowski Juliusz, II wiceprezes — Piskorski Józef.

Członkowie Zarządu:

Woźniak Mieczysław, Mierzejewski Michał.

III. Okręgowy Związek Cechów w Mrągowie obejmuje cechy:

1. Cech Kowali w Mrągowie, 2. Cech Szewców i Cholewkarzy w Mrągowie, 3. Cech Krawców w Szczytnie, 4. Cech Młynarzy w Giżycku, 5. Cech Piekarzy w Piszu, 6. Cech Wędliniarzy w Kętrzynie.

Zarząd Komisaryczny:

Prezes — Kaczek Bolesław, I wiceprezes — Poliński Tadeusz, II wiceprezes — Skrodzki Franciszek.

Członkowie Zarządu:

Łukaszewski Franciszek, Wojdełko Stanisław.

B. Cechy (zarządy komisaryczne)

1. **Cech Budowlany w Olsztynie** Branicki Alojzy, Włodarczyk Jan, Gliński Wawrzyniec.
2. **Cech Malarzy w Olsztynie** Kowalkiewicz Franc., Paradowski Jerzy, Bulitta Józef.
3. **Cech Szklarzy w Olsztynie** Łukiewski Józef, Zieliński Franciszek, Rutkowski Dyonizy.
4. **Cech Zdunów w Olsztynie** Sieczek Władysław, Olechnowicz Stan., Wysocki Ludwik.
5. **Cech Kowali w Olsztynie** Adamski Władysław, Rodziewicz Piotr, Bieniecki Mateusz.
6. **Cech Kowali w Iławie** Kubiałowicz Klem., Poletyło Jan, Gorzyński Jan.
7. **Cech Kowali w Mrągowie** Masny Władysław, Ligier Piotr, Radziwanowski Wikt.
8. **Cech Mechaników i Optyków w Olsztynie** Zając Tadeusz, Kołacz Stefan, Witkowski Bolesław.
9. **Cech Ślusarzy i Blacharzy w Olsztynie** Sztenc Bronisław, Zieliński Michał, Zalewski Tadeusz.
10. **Cech Ślusarzy Samoch. w Olsztynie** Goszczyński Szczepan, Pruchniak Klem., Nikonow Piotr.
11. **Cech Zegarmistrzów i Złotników w Olsztynie** Olszewski Józef, Ostrowski Piotr, Przywarski Wacław.
12. **Cech Elektryków w Olsztynie** Lewandowski Kazim, Garbatiuk Bazyli, Szelażek Stefan.
13. **Cech Kołodziejów i Bednarzy w Olsztynie** Siemiński Izydor, Kopowski Stan., Wiliński Marian.
14. **Cech Stolarzy w Olsztynie** Stroński Jan, Puzniewski Franc., Piskorski Józef.
15. **Cech Chemiczny w Olsztynie** Wysokiński Stan., Żarnecki Władysław, Korniczewski Franciszek.
16. **Cech Fotografów w Olsztynie** Pawlukiewicz Ark., Jesionowski Tadeusz, Sternik Leokadia.
17. **Cech Rymarzy i Garbarzy w Olsztynie** Tobolski Stan., Kowalewski Bol., Zuba Wacław.
18. **Cech Szewców i Cholewkarzy w Olsztynie** Raniszewski Stan., Borowy Czesław, Czarnecki Władysław.
19. **Cech Szewców i Cholewkarzy w Mrągowie** Pruszyński Antoni, Zurmia Józef, Prusaczyk Franciszek.
20. **Cech Szewców i Cholewkarzy w Ostródzie** Szelagowski Edward, Jankowski Zygmunt, Łuszczki Edward.
21. **Cech Szewców i Cholewkarzy w Morągu** Krawczyński Stefan, Stefaniak Józef, Plaziński Marian.
22. **Cech Krawców w Olsztynie** Słotwiński Stefan, Pszczołkowski Czesł., Rudnicki Józef.
23. **Cech Krawców w Ostródzie** Rudnicki Mieczysław, Kowalski Feliks, Lipka Edmund.
24. **Cech Krawców w Szczytnie** Łukaszewski Franc., Kossakowski Stan., Minkiewicz Bronisław.
25. **Cech Cukierników w Olsztynie** Żmijewski Adolf, Poiubiec Józef, Kosidło Jan.
26. **Cech Młynarzy w Ornecie** Strzelak Marian, Pieczul Franciszek, Turowicz Stanisław.
27. **Cech Młynarzy w Ostródzie** Urbański Kazimierz, Żołnowski Stanisław, Szczułowski Wincenty.
28. **Cech Młynarzy w Giżycku** Szarski Jan, Kwaczek Bolesław, Mysziejnik Aleksander.
29. **Cech Piekarzy w Olsztynie** Węgielnik Stanisław, Mituniewicz Stanisław, Orman Edward.
30. **Cech Piekarzy w Ostródzie** Baranowski Felicjan, Stryjewski Józef, Szczepański Mieczysław.
31. **Cech Piekarzy w Piszu** Wojdełko Stanisław, Korwek Wincenty, Poliński Tadeusz.
32. **Cech Wędliniarzy w Olsztynie** Radzikowski Józef, Krzykowski Wacław, Prochiński Jan.
33. **Cech Wędliniarzy w Ostródzie** Witecki Leon, Zalewski Feliks, Zawadzki August.
34. **Cech Wędliniarzy w Kętrzynie** Oliwa Stanisław, Siemek Henryk, Marks Gustaw.
35. **Cech Fryzjerów w Olsztynie** Chełkowski Henryk, Wodziński Andrzej, Skorek Adam.
36. **Cech Kominiarzy w Olsztynie** Dutkiewicz Józef, Syndlewski Jan, Zołobiński Zygmunt.

Zbiórka odpadków użytkowych w woj. olsztyńskim

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dn. 25. VII. rb. rzemieślnicy są obowiązani do zbierania wszelkich odpadków. Ta doniosła akcja zbierania odpadków w naszym województwie spoczywa w rękach Centrali Odpadków Użytkowych oddz. rejonowy na woj. gdańskie i olsztyńskie.

Centrala we wszystkich powiatach i ośrodkach miejskich zorganizowała swe zbiornice. Zbiornice natomiast zorganizowały sieć wózkarzy, którzy w pewnych okresach zgłaszać się będą do warsztatów rzemieślniczych po odbiór odpadków. Tak zorganizowany odbiór wymaga jedynie od rzemieślników składania odpadków w jednym miejscu oraz porozumienia się z właściwym wózkarzem co do terminu odbioru.

Rzemieślnicy mają uregulować swe należności w OUL

W dnu 21 września rb. odbyło się w Izbie zebranie rzemieślników miasta Olsztyna i powiatu olsztyńskiego w którym wzięli udział przedstawiciele Izby Rzemieślniczej w Olsztynie i Okręgowego Urzędu Likwidacyjnego w Olsztynie. Na zebraniu tym omówiono dokładnie skutki rozporz. Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 1946 r., które pozwala zabrać przedmioty, stanowiące własność Państwa o ile nabywca nie uregulował za nie całkowitej należności. Wobec tego rzemieślnicy, którzy dotąd obowiązku tego nie wypełnili powinni ze swej strony niezwłocznie podjąć starania celem całkowitego pokrycia należności. Ze swej strony O. U. L. obiecało większe sumy rozkładać rzemieślnikom na raty. Rzemiosło natomiast apelowało do przedstawiciela O. U. L. o wydanie tytułu własności tym rzemieślnikom, którzy obowiązek swój względem O. U. L. wypełnili.

Ofiarność rzemiosła olsztyńskiego na cele społeczne

Budowa Pomnika Wdzięczności dla Armii Radzieckiej w Olsztynie.

Na powyższy cel Izba Rzemieślnicza w Olsztynie wpłaciła zł 5.000,—
pracownicy Izby zł 1.350,—
rzemiosło z Morąga zł 1.867,—
rzemiosło z Giżycka zł 550,—
zł 8.767,—

Akcja zbiórkowa trwa w całej pełni.

Na Dom Rzemiosła.

Izba Rzemieślnicza w Olsztynie przekazała zł 50.000,— na odbudowę Domu Rzemiosła w Warszawie.

Izba Rzemieślnicza na cele sportowe.

Izba Rzemieślnicza w Olsztynie przekazała Woj. Radzie Wychowania Fizycznego i przysposobienia Wojskowego w Olsztynie sumę zł 5.000,— na pokrycie niedoboru z tyt. organizacji zawodów lekkoatletycznych we Wrocławiu w dn. 30. 7. i 1. 8. br. w których brała udział reprezentacja woj. olsztyńskiego.

Odznaczenie rzemieślników olsztyńskich

Jury Targów wiosennych w Olsztynie, odbytych w dn. 19, 20 i 21 marca rb. odznaczyło następujących rzemieślników olsztyńskich za wystawione przez nich na Targach wyroby.

Dyplomy uznania z wyróżnieniem:

1. „Instalator" — inż. B. Szienc i inż. J. Bilewicz — Olsztyn, 2. Izba Rzemieślnicza — Olsztyn, 3. Krykiewicz Jadwiga — Olsztyn. 4. Piskorski Józef, m. stol. — Ostróda.

Dyplomy uznania:

1. H. Jachowicz, m. krawiecki — Olsztyn, 2. Ćwik Jan, m. krawiecki — Olsztyn, 3. Rudnicki Józef, m. kraw. — Olsztyn, 4. S. Słowiński, m. krawiecki — Olsztyn, 5. Pawliczakowa Izabella — Olsztyn, 6. Michalski A., m. czap. Olsztyn, 7. Stolarnia Mechaniczna, M. Stefaniak i F. Fijałek — Olsztyn, 8. Sienko Jan, m. szewski — Olsztyn, 9. Szafrański H., mistrz szewski — Olsztyn, 10. Bancewicz L., mistrz szewski — Olsztyn, 11. Gerej Władysław, m. rymarski — Olsztyn, 12. „Foto-Ars" A. Pawlukiewicz — Olsztyn, 13. „Foto" B. Gaweł — Olsztyn, 14. St. Mizuniewicz, m. piek. — Olsztyn, 15. Azarewicz, ceramika — Giżycko. 16. M. Woźniak, m. ślusarski — Ostróda, 17. Cech Metalowców — Olsztyn, 18. Klabun, m. stolarski — Ostróda.

Listy pochwalne:

1. Spółdzielnia „Rekord" — Olsztyn, 2. Wytw. mydła „LUX" — Olsztyn, 3. K. Próchniak, m. ślusarski — Bartoszyce, 4. B. Miedziejewski, m. krawiecki — Olsztyn, 5. E. Lipka, m. krawiecki — Morąg, 6. M. Rudnicki, mistrz krawiecki — Ostróda, 7. Czernysz Urszula, m. kraw.— Olsztyn, 8. Gromadzka Z., m. kraw. — Olsztyn, 9. Kobylańska K., m. kraw. Olsztyn, 10. Jagodzińska S., modystka — Olsztyn, 11. Lipka Stanisław, m. stol. — Olsztyn, 12. Szramko, m. stolarski — Ostróda, 13. Jachimowicz R., m. stolarski — Olsztyn, 14. Raniszewski R., m. szewski — Olsztyn, Rogulski, m. szewski — Ostróda, 16. J. Rymkiewicz, m. introligator. — Olsztyn, 17. Michalski W., m. piekarski — Olsztyn, 18. Kosidło Jan, m. cukierniczy — Olsztyn, 19. Radzikowski J., m. rzeźn.-wędl.— Olsztyn, 20. Lubin Paweł, m. szczotkarski — Olsztyn.

Rzemiosłu olsztyńskiemu, które podźwignęło z ruin swe warsztaty życzymy powodzenia i dalszego rozwoju.

Kredyty dla rzemiosła olsztyńskiego

Ministerstwo Ziem Odzyskanych przyznało na rok 1948 dodatkowy kredyt dla rzemiosła woj. olsztyńskiego w wysokości 8 mil. na III kwartał br. Jest to kredyt średnioterminowy, 3-letni, inwestycyjny, oprocentowany w stosunku 5% rocznie. Wysokość pożyczki nie może przekroczyć zł 100.000,—. Rozprowadzeniem kredytu zajmuje się Bank Związku Spółek Zarobkowych w Olsztynie. Z kredytu tego mogą korzystać drobni rzemieślnicy, których warsztaty wymagają koniecznych inwestycji dla normalnej działalności z wyłączeniem nabycia nieruchomości od O. U. L. Ponadto osoby osiadłe w 1948 r., które rozpoczęły wykonywanie swego zawodu w w tymże roku. Wnioski powinny być zaopiniowane przez cechy.

Rzemiosło olsztyńskie funduje nowe sztandary

W najbliższym czasie odbędą się w Olsztynie uroczystości poświęcenia 2 nowych sztandarów cechowych: fryzjerów i fotografów. Cechy Fryzjerów i Fotografów rozwijają żywą działalność i zasięgiem swym ogarniają całe województwo.

Z listów naszych Czytelników

Nie poniżajmy godności własnej i prestiżu rzemiosła

Ostatnia straszna wojna i jej następstwa pozostawiły poza dewastacją materialną niestety również silne obniżenie moralności.

Na temat zniszczeń i odbudowy, na temat wysiłków i sukcesów w podniesieniu etyki i moralności ogółu społeczeństwa — czytamy w prasie codziennej. Pod każdym względem z roku na rok widzimy poprawę i wierzymy, że już w niedługim czasie doczekamy się stanu optymalnego.

Godność własna człowieka, w czasie okupacji stale poniewierana, po latach wojny podniosła się z upadku. Wysokie poszanowanie człowieka i jego pracy jest dziś dewizą naczelną w społeczeństwie.

Czy jednak sami dbamy należycie i zawsze o tę godność własną i poszanowanie zawodu przez nas wykonywanego? Czy staramy się naszym postępowaniem wzbudzić odpowiedni szacunek dla nas i dla naszego rzemiosła?

Niewątpliwie ogółowi rzemieślników zarzutów w tym zakresie nie można stawiać. Ogół dba o wysoki pion etyczny i zasługuje na dobre imię. Ale są jednostki, które często przez lekkomyślność własną czy niedostateczne uspołecznienie wyrządzają wielkie moralne szkody sobie i rzemiosłu.

Istnieje np. zakaz zakupu skóry na wolnym rynku, a mimo to znaleźli się rzemieślnicy, którzy chcieli obejść ten przepis.

Za fałszywe zeznania grożą kary, a mimo to byli rzemieślnicy, którzy złożyli nieprawdziwe zeznania o posiadaniu uprawnień rzemieślniczych przez osoby znajome, które, jak wykazały później badania, uprawnień tych nigdy nie miały.

Lekkie szafowanie swym podpisem, czy potrzeba czy nie stało się u niektórych rzemieślników wadą nagminną mimo, że podpis wiąże i obliguje podpisującego do znajomości skutków, jakie może wywołać.

Traktowanie wszystkiego lekceważąco np. niechlujne podpisywanie dokumentów, pismo niestaranne na pomiętym i podartym papierze — nie świadczy dobrze o kulturze autora.

Te szkodliwe objawy będące pozostałością wojenną i okupacyjną należałoby szybko wyplenić dla dobra naszego i całego rzemiosła.

Ażeby nas należycie traktowano, musimy sami starać się na to zasłużyć.

Aleksander Wojciechowski

Fragment z „Opowieści piekarza"

Wędrówka

VIII.

Przyjrzymy się sylwetce piekarza.

Ktoś, kto bliżej nie zna piekarzy, uważa ich za istoty normalnie urodzone, bo tak jest i niech ktoś spróbuje zaprzeczyć. Z zewnętrznego wygląda uważa się taką sylwetkę za stworzonko spokojne, ciche, potulne i stałe — o czym dają ludziom świadectwa chwalebne, firmy piekarń nieraz długotrwałe.

Ale to pozory, to tylko firma na szyldzie jest na miejscu bo przybity gwoździem no i przedstawicielka jej — pani majstrowa.

Zaś pan mistrz, syn, czy synowie, o ile rodzic wpoił, o ile utrzymali uczciwą spuściznę i zostali piekarzami, — tych się w domu nigdy nie doszuka. Z zasady, na zmianę wirują poza domem.

Są to rzeczy zawiłe, trudne do pojęcia, dostępne tylko dla piekarza, lub człowieka zrośniętego z tym gronem.

Według pięknego tradycyjnego zwyczaju — piekarz po wyzwolinach, musi iść i ruszać na wędrówkę.

A już na „rajzie" obowiązkiem młodego fachowca regulaminowo przelecieć tj. przepracować choćby w stu warsztatach piekarskich i odwiedzić mniej więcej koło tysiąca knajp.

Nie będziemy się tu bawili w drobiazgi opisywania „jak się to robi" — rzućmy małenką charakterystykę rodzaju piekarskiego nasienia a mianowicie:

Jeśli to chłopak z temperamentem t.zw. „choleryk" — taki otrzymuje na wędrówce wiele dokumentów pisanych na swym ciele, najczęściej na głowie w postaci blizn, guzów, szram, ewentl. braku kilku zębów, złamanej nogi czy żebra. Wszystko to się przydarza lub przydarzyć może każdemu.

Są to zaświadczenia, których się nie notuje w książce rzemieślniczej — bo są wypisane na „fizjognomii" względnie na „gzymsie" piekarza-rajzera.

Owszem, owszem, o ile zaszła większa okoliczność w większym „dobranym" towarzystwie notowane jest w komisariatach policji, — tak dla pamięci dla zajęcia funkcjonariuszów, no i dla kroniki gazet miejscowych, w rubryce „głośnych obywateli".

Jeżeli zaś młody „rajzer", dobrze wychowany, gdzieś w zapadłej mieścinie pod czujnym okiem mistrza i szefowej na wędrówce dostał się „w ręce" doświadczonych kolegów, — to po trzech dniach już został świętym tureckim, bowiem z wyprawy wyzwolinowej (garnitur, zegarek buty itp.) nie zostaje nic — został goły.

Bywa różnie. Takiej transformacji czy innej ulegają wszelacy nowicjusze.

Po ukończonej „rajzie" czeladnik zasobny w teoretyczne i praktyczne doświadczenia, tryumfalnie powraca do domowych „pieleszy", — trochę nie podobny „do siebie", zwłaszcza zewnętrznie.

Bo zamiast ciuchów, które mu sprawił majster — ma na sobie łachy „w koronkę" (to figle psów), wentylatory w portkach (to brak opieki kobiecej) i inne braki garnituru — wszystko to świadczy o zamiłowaniu do przewiewności.

Np. krawat — podarek od pani majstrowej, — obecnie zastąpiony sznurkiem od mąki, przewiązany przez dziurki od spinek.

Kamasze? Nie mówmy lepiej o nich. Jeżeli ten bohater ma jakieś kamasze na nogach to już trudno je nazwać kamaszami. Najczęście przybywa z wędrówki bez nich t.j. za przeproszeniem — boso.

W ogóle, jeśli chodzi o całość byłej konfekcji powracającego z „rajzy" piekarza, przedstawia, — mało powiedzieć „obraz zniszczenia" lecz „kompletna ruina" a szczątki byłej konfekcji (ubrania) w tej chwili nadają się, zwinięte w kłębek — do zatkania lufu, albo na kiepski świlok do maku.

Na to się nie patrzy.

Patrzy się na młodzieńca, jak na powracającego z wielkiej wyprawy wojennej.

(C. d. n.)

Z obrad Cechu Cukierniczego w Bydgoszczy

Pod przewodnictwem st. cechu p. Skoniecznego odbyło się w dniu 28 września br. kwartalne zebranie Cechu Cukierniczego w cukierni „Roma".

Zebranie zaszczycili swą obecnością wiceprezes Zw. Izb Rzemieślniczych R. P. p. Fiołka, wicedyr. Izby Rzemieślniczej p. Cieszyński, wiceprezes Okr. Zw. Cechów p. Tarczyński oraz przedstawiciel Komisji Cennikowej.

Na członków cechu zostali przyjęci pp. Kasprowicz i Majer.

Największą bolączką cukierników, to obecny brak cukru, masła, jajek i śmietany. W sprawie cukru zwrócono się do P. C. H., która oświadczyła, że brak ten będzie w najbliższych dniach usunięty, głównym jego powodem to transport kolejowy. Kolej była obciążona transportem ziemniaków i zboża.

Cech wystosuje odpowiednie pismo do Urzędu Skarbowego, by wzięto pod uwagę niskie obroty warsztatów, które w tym czasie były z powodu braku surowców tylko częściowo czynne.

St. cechu p. Skonieczny zwraca uwagę członkom, by przy wyrobie sękaczy i balonów przestrzegali przepisy sanitarne wymagane przez Urząd Higieny i Zdrowia. W dalszym ciągu podaje do wiadomości, iż Pomorska Fabryka Cukrów i Czekolady ofiarowała 5.000 zł na cele doszkoleniowe dla uczni zawodu cukierniczego. Cukiernia „Cristal" zaś ofiarowała 10.000 zł na cele Publ. Średniej Szkoły Zaw. nr 6. Na premiowanie akcji żniwnej cech wyasygnuje kwotę 2.000 zł. Rozprowadzono na zebraniu również cegiełki na fundusz wydawniczy Tow. Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Z kolei wicedyr. p. Cieszyński wygłosił referat na temat „Cechy przymusowe", w którym m. inn. zaznaczył, iż na woj. pomorskim będą tylko 2 cechy cukiernicze i to w Bydgoszczy i Toruniu. Cech bydgoski będzie obejmował 2 okręgi — bydgoski i chojnicki, toruński zaś 3 okręgi — włocławski, toruński i grudziądzki.

Przedstawiciel Komisji Cennikowej podał do wiadomości, iż nowy cennik, który wejdzie w życie z dniem 1 października br. przewiduje mąkę pszenną 97, 72, 67 i 50 procentową, jak i pewien rodzaj pośledniej (rodzaj kaszki manny), kilka gatunków wypieku bułek oraz wypiek „chały" z — mąki pszennej 72, 67, i 50 procentowej, według ustalonej recepty. Również będzie wypiekany chleb — „nałęczowski i Steinmetza — Graham, żytni i pszenny.

Pod koniec zebrania na wniosek p. Hasso zrobiono składkę dobrowolną na jednego z kolegów, który nie jest zdolny do pracy z powodu kalectwa pozostałego z męczarni w obozach koncentracyjnych, która dała sumę 9.195 zł. W serdecznych słowach cukiernik — kaleka podziękował za ofiarność i pamięć przyczyniającą się do ulżenia jego ciężkiej doli w chwili obecnej.

Nagrodzenie zasłużonych członków w Cechu Ślusarzy Samochodowych

Pod przewodnictwem podstarszego cechu p. Berdycha odbyło się w dniu 30 września br. zebranie Cechu Ślusarzy Samochodowych w Bydgoszczy.

Po przeczytaniu protokołu przez sekretarza p. Butowskiego, przyjęto nowego członka cechu p. Pawła Łabickiego.

Obszerne sprawozdanie ze Zjazdu we Wrocławiu zdał p. Jasikiewicz. Naświetlił on rozmach i piękno wystawy oraz całość Zjazdu Rzemiosła. Uzupełnienie drugiego dnia uzupełnił prezes Okręgowego Zw. Cechów p. Łukaszewski.

Nad punktem omawiającym kwestię utworzenia pomocniczej spółdzielni cechowej wywiązała się ożywiona dyskusja. Ogół zebranych wyraził swą zgodę na utworzenie spółdzielni przy cechu oraz wyrażono zgodę, by wybrany już uprzednio komitet zajął się tą sprawą w najbliższym czasie, zwołując zebranie konstytucyjne oraz ustalając wysokość udziałów. O doniosłym znaczeniu spółdzielni przy cechu mówił wiceprezes p. Fiołka oraz prezes p. Łukaszewski.

Sprzedawano następnie cegiełki na Fundusz Wydawniczy Tow. Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Jako następny punkt zebrania był uroczysty akt wręczenia zasłużonym członkom cechu dyplomów przez wiceprezesa Zw. Izb Rzem. p. Fiołkę. Za 25-lecie zasług w dziedzinie motoryzacji oraz mistrzostwa w zawodzie ślusarsko-samochodowym otrzymali pp.: Franciszek Lewandowski, Bernard Mroczyński, Florian Niedbalski oraz Wiktor Lewandowski. Dyplom za 10 lat mistrzostwa i za zasługi — jako założyciel cechu otrzymał p. Jan Jasikiewicz. Za 10-lecie mistrzostwa dyplomy otrzymali pp.: Antoni Turzański, Józef Ryler, Bronisław Mazurkiewicz, Alojzy Lauda, Jan Jankowski, Antoni Duli oraz Karol Boruński.

Specjalne życzenia wszystkim nagrodzonym złożyli wiceprezes Zw. Izb Rzem. p. Fiołka, prezes Okr. Zw. Cechów p. Łukaszewski oraz przedstawiciel „Rzemieślnika Pomorskiego" p. Śpiewakowski.

Dekarze pomorscy przy stole obrad

W środę, dnia 28 września br., w sali Resursy Kupieckiej odbyło się zebranie dekarzy z całego terenu woj. pomorskiego.

Obrady zagaił st. cechu p. Julian Świtek, witając przybyłego wicedyr. Izby Rzemieślniczej p. Cieszyńskiego oraz przedstawiciela z wydziału budownictwa naziemnego. Jednym z najważniejszych punktów zebrania była omawiana sprawa braku surowca dla dekarzy, jak: smoły, lepniku, papy i gwoździ. Zarząd cechu czynił już kilkakrotnie starania, by zdobyć surowiec dla swych członków, jednak bez skutku. W tej kwestii zabierali głos dekarze z Bydgoszczy, Torunia, Grudziądza, Szubina, Inowrocławia, Włocławka, Miasteczka i Chojnic. Wszyscy mówcy stwierdzili, iż w ich miejscowościach brak materiału dekarskiego istnieje już 3 miesiące. Uchwalono zatem, by zarząd cechu wspólnie z Izbą Rzemieślniczą poczynił kroki do miarodajnych czynników w celu zdobycia surowca dla dekarzy.

W dalszym ciągu wicedyr. Izby Rzemieślniczej p. Cieszyński wygłosił referat na temat „Reorganizacja cechów". Zaznaczył on, że woj. Cech Dekarzy ulega likwidacji. Członkowie należeć będą do cechów budowlanych, tworząc tam sekcje dekarzy. W woj. pomorskim są ustalone 4 cechy budowlane i to: w Bydgoszczy, Toruniu, Grudziądzu i Chojnicach.

Przy końcu zebrania sprzedawano cegiełki na Fundusz Wydawniczy Tow. Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

KOMUNIKAT

Cech Krawców i Kuśnierzy w Bydgoszczy urządza w dniu 18. 10. 1948 r. o godz. 18 w sali Resursy Kupieckiej nadzwyczajne walne zebranie.

Punktualność obowiązkowa.

Prosimy zarazem członków o uregulowanie składek do kasy pośmiertnej.

Zarząd.

Kącik piekarski

Co mówią uczeni o pracy nocnej?

Lekarz angielski M. Brown stwierdza, że zjawiska fizjologiczne u zwierząt, ludzi a nawet roślin podlegają określonym wahaniom związanych z porami roku czy dnia.

Życie nasze obraca się wraz z ziemią dokoła słońca.

Badania dokonywane na ludziach, którzy pracują po nocach a sypiają w dzień — wykazały, że tryb ich życia bynajmniej nie wpływa na *zmiany fizjologiczne*.

Powyższa wzmianka nasuwa szereg mimowolnych zapytań:

Czy badania te ujęto dość gruntownie, szczegółowo i wszechstronnie?

Czy nocna praca w ogóle należy do zjawisk normalnych?

Czy jest różnica między wzrokiem kota, wróbla, sowy i myszy?

Czy stała nocna praca nie jest pogwałceniem rozkazów natury?

Czy ta sama nocna praca w ciągu lat przy świetle elektrycznym, naftowym czy gazowym nie wpływa na wzrok — jeden z najczulszych organów, — i rujnuje system nerwowy?

Człowiek nocnej pracy jak np. piekarz, je, pije i pali tytoń w nocy, co jest sprzeczne z zasadami fizjologii, — nie wspominając już o poczuciu moralnym.

Czy wypoczynek (po pracy nocnej) w porze dnia nie jest uchybieniem naturalnym a nawet upodleniem obok bliźnich korzystających w tym czasie z pracy przy świetle dziennym i z dobrodziejstw towarzyskich, rozrywkowych po pracy?

Twierdzenie tego lekarza należałoby raczej poddać analizie albo przyjąć je z rezerwą jako badanie zbyt powierzchowne.

Chleb alkalski

Alkala de los Panaderos, miasteczko położone o dwie mile od Sewilli, gdzie wypiekają znakomity chleb i bułeczki.

Utrzymują, że to woda w Alkalii nadaje im ten smak i piekarze, kupcy przynoszą codziennie wielką ilość pieczywa do Sewilli.

Nie ulega wątpliwości, że woda użyta do pieczywa odgrywa olbrzymią rolę.

HUMOREK

Piekarze na wędrówce

— Wiesz kolego w mieście Blagierowo piekarze zrobili chleb tak wielki jak ta plebania!

— To jeszcze nic! — rzecze drugi. W mieście Bujaćtomy, widziałem piekarski piec tak wielki jak ten kościół.

— A do czego może służyć taki piec? — pyta.

— Ażeby upiec ten twój chleb! — odpowiedział.

Aleksander Wojciechowski

INFORMATOR BRANŻOWY

Zakład reparacji maszyn biurowych

J. SKARBONKIEWICZ
Bydgoszcz, Pomorska 53, tel. 30-15.

Warsztat szewski

CZESŁAW PRZYBYLSKI
Bydgoszcz, Plac Poznański 7.

Warsztat kowalski

IGNACY MIELCAREK
Bydgoszcz, Al. 1 Maja 123.

Zakład elektro-mechaniczny

„Magneto", Fr. Graczkowski,
Bydgoszcz, Król. Jadwigi 27, tel. 34-17

Wytwórnia mebli wyściełanych

FR. ZAMROWSKI
Bydgoszcz, Kujawska 82.

Zakład portretowy

K. MIEDUNIECKI
Bydgoszcz, Grunwaldzka 6 m. 8.

Zakład mechaniczny dla napraw maszyn do pisania i szycia

STANISŁAW KOREŃCZUK
Bydgoszcz, ul. Toruńska 2

Instrumenty muzyczne — warsztat naprawy —

JULIAN KIELBICH Spadk.
Bydgoszcz, Al. 1 Maja 44.

Dypl. specjalista maszyn do księgowania

E. KAMIŃSKI
Bydgoszcz, Al. 1 Maja 25, tel. 32-85

Wyłączne przedst. maszyn „Adrema" na woj. pomorskie i pom.-zachodnie

J. SKARBONKIEWICZ
Bydgoszcz, Pomorska 53, tel. 30-15.

Warsztaty stolarskie

JAN KLOSKA
Bydgoszcz, Dworcowa 35.

BOLESŁAW ŚREDZIŃSKI
Bydgoszcz, Mazowiecka 25.

Warsztat lakierniczy samochodów i motocykli

FR. WALENCZYKOWSKI
Bydgoszcz, Podolska 9.

Reper. maszyn do szycia i pisania

ST. SAJDAK
Bydgoszcz, Jana Kazimierza 4.

Tokarstwo w drzewie

W. LEWANDOWSKI
Bydgoszcz, Garbary 21.

F-a IGNACY FRITZ
Bydgoszcz, Plac Poznański 6.

Kupno — sprzedaż — zamiana maszyn liczących — piszących i księgujących

J. SKARBONKIEWICZ
Bydgoszcz, Pomorska 53, tel. 30-15.

Pracownia cholew angielskich

L. PEKOWSKI
Bydgoszcz, Chrobrego 23
(wejście Pl. Piastowski).

Warszt. instrumentów muzycznych

EDMUND GROLEWSKI
Bydgoszcz, Dworcowa 86.

Warsztaty cholewkarskie

JÓZEF PEKOWSKI
Bydgoszcz, Plac Wolności 5.

FELIKS BŁAJDA
Bydgoszcz, Poznańska 20.

Naprawa maszyn biurowych

J. SKARBONKIEWICZ
Bydgoszcz, Pomorska 53, tel. 30-15.

Szklarnia i oprawa obrazów

FR. ZIÓŁKOWSKI
Dworcowa 15

Zakład elektrotechniczny

FRANCISZEK KAMIŃSKI
Bydgoszcz, Hetmańska 14, tel. 20-23.

Zagubione dokumenty

Unieważniam zagubione świadectwo egzaminu czeladniczego w rzemiośle rzeźnickim, złożonego w dniu 24. 7. 1945 r. w Toruniu, na nazwisko Czeszewski Antoni, urodzony dnia 10. 5. 1912 r. w Polanowie, pow. Wyrzysk.

* * *

Unieważniam zagubione świadectwo egzaminu czeladniczego w rzemiośle stolarskim, złożonego w dniu 13. 4. 1929 r. w Skarszewach, na nazwisko Hennig Jan, urodzony dnia 20. I. 1908 r. w Strofowej Hucie, pow. Kościerzyna.

Unieważniam zagubione świadectwo egzaminu czeladniczego w rzemiośle rzeźnickim, złożonego w dniu 3. 2. 1938 r. w Tczewie, na nazwisko Szwindowski Leon, urodzony dnia 8. 9. 1919 r. w Ełgonowie W. M. G.

* * *

Unieważniam zagubione świadectwo egzaminu czeladniczego w rzemiośle ślusarskim, złożonego w dniu 25. 7. 1933 r. w Grudziądzu, na nazwisko Kłos Kazimierz, urodzony dnia 19. 3. 1914 r. Jeleń, pow. Tczew.

* * *

Unieważniam zagubione świadectwo egzaminu czeladniczego w rzemiośle kołodziejskim, złożonego w dniu 12. 1. 1929 r. w Brodnicy, na nazwisko Heyda Franciszek, urodzony dnia 12. 9. 1910 r. w Brodnicy.

* * *

Unieważniam zagubione świadectwo egzaminu czeladniczego w rzemiośle ślusarskim, złożonego w dniu 24. 7. 1931 r. w Grudziądzu, na nazwisko Słasiewski Jan, urodzony dnia 5. 6. 1912 r. w Nowem, pow. Świecie.

* * *

Unieważniam zagubione świadectwo egzaminu czeladniczego w rzemiośle krawieckim, złożonego w dniu 4. 10. 1924 r. w Lubawie, na nazwisko Jadanowski Jan, urodzony dnia 17. 10. 1904 r. w Jegli.

* * *

Unieważniam zagubione świadectwo egzaminu czeladniczego w rzemiośle kowalskim, złożonego w dniu 21. 7. 1928 r. w Grudziądzu, na nazwisko Soliński Paweł, urodzony dnia 10. 8. 1910 r. w Dortmundzie.

KOMUNIKAT

Izba Rzemieślnicza podaje do wiadomości, że Okręgowy Urząd Likwidacyjny w Bydgoszczy sprzedaje poza przetargiem:

okucia na drzwi i okna, nowe części zastępcze do maszyn i narzędzi rolniczych, oraz inne wyroby metalowe.

Przedmioty te oglądać można w magazynie Biura Obwodowego O. U. L. w Świeciu, w firmie Kierzkowski w Świeciu, oraz w firmie Piontkowski w Nowem, pow. Świecie.

Oferty na kupno w. w. przedmiotów składać można do Okręgowego Urzędu Likwidacyjnego w Bydgoszczy w terminie do 20 października 1948 r.

Zezwala się na przedruk artykułów z podaniem źródła.
„Rzemieślnik Pomorski" — redaguje kolegium. Wydawca: Związek Cechów w Bydgoszczy, ul. Jagiellońska 10
Redakcja i Administracja: Bydgoszcz, Jagiellońska 10, tel. 24-63. Administracja przyjmuje interesantów codz. od godz. 10 do 13.
Redakcja czynna codziennie (oprócz soboty) od godz. 10 do 12-tej. Konto czekowe PKO Bydgoszcz VI-340
Abonament: miesięcznie — 50 zł, kwartalnie — 150 zł. Ceny ogłoszeń: 15 zł za 1 mm 1-szpaltowy.
Drukarnia Spółdz. Wyd. „Zryw" z o. u., Bydgoszcz 5948 — E-481570